

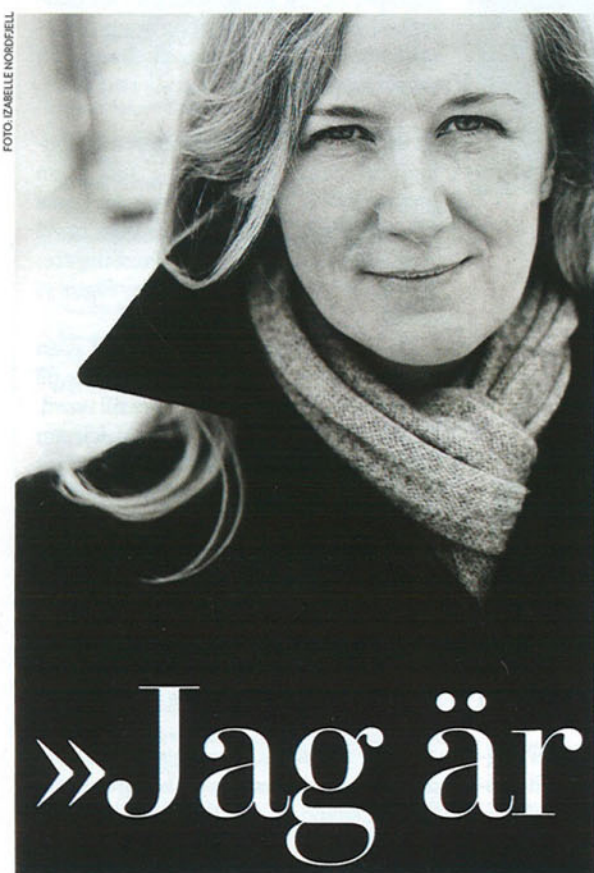
INTERVJU

Anneè Olofssons fotokonst, videoverk och skulpturer handlar om svåra saker, som oro, relationer, trygghet, våld och åldrande.

Själv är Anneè Olofsson en till synes glad skånska med en internationell karriär.

I morgon lördag öppnar en stor utställning med både äldre och nya verk av henne på Kulturhuset i Stockholm.

JONAS FLORÉN
jonas.floren@di.se
08-573 650 88



»Jag är inte ute efter att chocka«



DEMONISKT Anneè Olofsson, bilden till vänster, har skapat videoverket *A demon's desire* till den nya utställningen på Kulturhuset i Stockholm. Videon är gjord med utgångspunkt från heavy metal-gruppen Scorpions kontroversiella omslag till skivan *Virgin killer* från 1976 som visar en naken liten flicka. Den bilden kommer också att visas på Kulturhuset.

MÖT KONSTNÄREN ANNEÈ OLOFSSON

»Året är 1996 och Anneè Olofsson är 30 år. Hon hälsar på hos föräldrarna och märker att stämningen är konstig. Hon lånar sin pappas bil, kör till en firma som hyr ut maskeradkläder och väljer en isbjörnsdräkt.

Hemma radar hon upp släkten i trädgården med sig själv som isbjörn med huvudet i knäet och låter ta ett fotografi. Hon döper det till *The mourners – my last family photo*.

Två veckor senare skiljer sig oväntat föräldrarna. För

Anneè Olofsson betyder bilden, som uppförstorad mäter 1,5 gånger 1,8 meter, att hon slår igenom som fotokonstnär på en galleriutställning i Stockholm.

SKOLFRÖKEN VAR MENTOR. Hon är sparsmakad i sin produktion, gör vanligen fyra bilder och ett till två videoverk om året och i små upplagor. Det har räckt till en framgångsrik bana i Sverige och utomlands i genren foto- och videokonst.

»Jag är extremt självkritisk. Det måste stämma till 110 procent», säger hon.

Anneè Olofsson kommer från den skånska småstaden Hässleholm. Hon berättar att det konsthistoriska populärverket *Bra Konst* med alla bilder var favoritläsning i barna-åren. Att bli konstnär var mer en självklarhet än ett yrkesval och hon fick tidigt en mentor.

»Det var min lärare i grundskolan, ANNA DAHL JÖNSSON. Hon var även konstnär och såg att jag hade talang.»

Anneè Olofsson gick vidare till Kvällsuniversitetets konstskola i Kristianstad, en utbildning hon kommer ihåg som »oerhört bra». De följande åren, 1990–1995, på konsthögskolan i Oslo minns hon med blandade känslor. Hon gick skulptörlinjen men ville egentligen arbeta med foto och video.

»Oslo på den tiden var liksom att välja mellan en brun och en gul ost, inte mer. Jag fick tidigt göra en egen utställning i Esslingen i Tyskland. Det togs illa upp på skolan. Så skulle det inte gå till», säger hon.

En tid försökte Anneè Olofsson sig på måleri, stod i ateljé och provade.

»Det gick åt skogen. Då började jag jobba så smått med video och 1996 gjorde jag bilden i trädgården», säger hon.

STÖRSTA UTSTÄLLNINGEN. Anneè Olofssons foto- och videoverk har visats på ett fyrtiotal egna utställningar och på ett otal grupputställningar samt finns i samlingar både i Sverige och utomlands. Åren 2001–2005 bodde hon i New

York och ställde ut på det prestigefyllda Marianne Boesky Gallery 2002.

I fem år var hon professor i konst i Bergen i Norge. Nu är hon vikarierande professor på Högskolan för fotografi i Göteborg och lärare på Beckmans designhögskola i Stockholm.

På Kulturhuset upptar utställningen – hennes hittills största – hela femte våningen med både gamla och nya verk, både fotokonst, video och skulptur. ►

► Som person är Anneë Olofsson en trevlig pratglad skånska som gärna berättar om sitt konstnärskap. Hennes konst blottlägger dock en mörkare inre verklighet. I video- och fotoverken finns ett bedrägligt lugn i zonen mellan trygghet och otrygghet. Det hon skapar handlar till synes om henne själv.

”Människans utsatthet är en röd tråd, det vi håller på avstånd, som lidande, åldrande, utsatthet, sjukdom och död. Det är terapeutisk konst med flera lager och inte i första hand det hemska. Jag är inte ute efter att chocka, snarare vill jag visa det eftertänksamma och vackra”, säger hon.

FOTAR INTE SJÄLV. I videoverket *Trick and treat* väntar Anneë Olofsson i mörkret i den svagt upplysta villaträdgården på sin pappa som hämtar upp henne i bil. Hon frågar honom om han försökt begå självmord någon gång. Han svarar: ”Nej, det har jag inte.” Strax efter är färdan över. Effekten blir idyllisk, tankfull och otäck på samma gång.

ANNEË OLOFSSON

ÅLDER: 45 år.

FAMILJ: Maken Christer Källström som är grafisk formgivare och bonusdotter.

BOR: Söderförort i Stockholm.

För Anneë Olofsson är bildernas komposition förstås viktig, men inte det viktigaste. Berättelsen är desto mer betydelsefull. Hon fotograferar inte själv utan använder en professionell fotograf för sina verk.

”För mig är färg ett tillstånd. Svart står för en känsla av oändlighet. Jag är mest upptagen av att berätta något, men utförandet är jobbigt. Jag ser mig som regissör. Idéer är inget problem. Det räcker att bara leva, att se och lyssna. Intrycken filteras och kommer ut som konstverk. Jag har inga egna barn utan är på något sätt alltid tillgänglig för mig själv.”

Ibland förekommer föräldrarna i Anneë Olofssons foto- och videofilmer. Ibland är rent fysisk närhet gestaltad. I en serie på fyra bilder med titeln *Skinned* syns konturer av pappans händer som griper hennes kropp under en tattsittande hudfärgad tröja. I det nya videoverket *Under a serpent sun* smörjer pappans händer hennes rygg med solkräm. Liksom omärkligt övergår händerna till den äkta mannens.

SPARSMAKAD. Anneë Olofsson gör bara ett fåtal verk om året. Ofta handlar de om gränslandet mellan trygghet och utsatthet. Själv säger hon att ett av hennes teman är ”varför vi blir som vi blir”.



FOTO: ISABELLE NORGFELL

»För mig är färg ett tillstånd.
Svart står för en känsla av oändlighet.«

När Anneë Olofsson hett önskar något ser hon till att få det gjort. För några år sedan fick hon idén om ett fotoverk med den ålderstigne franske sångaren **CHARLES AZNAVOUR**. Hon kontaktade honom och han sa ja till ett möte. Det blev två verk med den gamle sångaren och den mycket yngre fotokonstnären. En av bilderna hänger på Sveriges ambassad i Paris.

På den samtida vårauktionen förra året tog Bukowskis ett annorlunda grepp då firman för konstnärens räkning direktsålde Anneë Olofssons fotoverk *Will you still love me tomorrow*. Det klubbades för 72 000 kronor. Själv dokumenterade hon försäljningen för att skapa ett nytt konstverk.

VÄCKTE RABALDER. Till utställningen på Kulturhuset – *The face of all your fears* – låter hon en videofilm och en skulptur knyta an till ett legendariskt tyskt skivomslag från 1976 med heavy metal-gruppen Scorpions. Skivan heter *Virgin killer*. Skivomslaget med en naken flicka väckte rabalder och drogs in. 35 år senare letade Anneë Olofsson upp fotografen **MICHAEL VON GIMBUT**, iscensatte bilden på nytt tillsammans honom och med en ny modell. Det blev videoverket *A demon's desire*.

Uppenbarligen har Anneë Olofsson känsla för samtidens populärkulturhistoria. Hon älskar den smala genren belgisk synt från 1970- och 1980-talen och hon gillar vinylskivor.

”När jag kommer till en ny storstad letar jag efter vinylaffärer.”

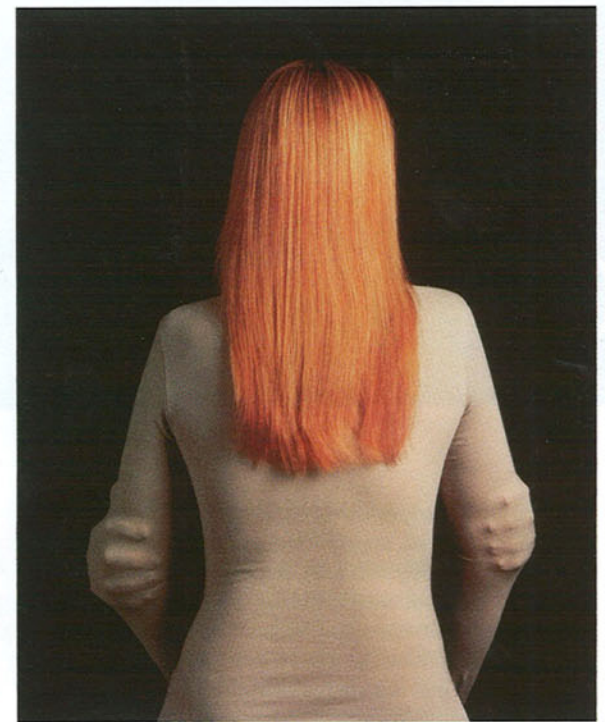
”Jag kan vara discjockey också”, säger hon. ☐



KYLIGT. *The mourners* – my last family photo från 1996.



BARNMOTIV. Skulpturen *The shadow of a possible*.



NÄRHET. Fotoverket *Skinned* handlar om kroppslig beröring.